

22.1.2010

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Dotyczy: Petycji 0999/2009, którą złożyła Sieglinde Müller (Niemcy) sprawie odmowy przyjmowania przez banki płatności gotówkowych od osób niebędących ich klientami

1. Streszczenie petycji

Na podstawie unijnego rozporządzenia w sprawie zwalczania procederu prania pieniędzy (dotyczy ono kwot większych niż 10 000 euro) niemieckie instytucje finansowe uniemożliwiły osobom, które nie są ich klientami, wpłacanie niewielkich sum na rachunki indywidualne klientów banku. Ludzie dysponujący niewielkimi środkami często nie mają kont bankowych; nowe ustalenie sprawia, że napotykają oni na problemy przy opłacaniu czynszu, rachunków za elektryczność, alimentów itp. Składająca petycję zapytuje, czy a) przeciętni obywatele o standardowych zobowiązaniach płatniczych podlegają unijnemu prawu dotyczącemu prania pieniędzy, oraz b) który fragment tego prawodawstwa uzasadnia postępowanie banków

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 3 listopada 2009 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 22 stycznia 2010 r.

Petycja

Składająca petycję informuje, że niemieckie instytucje finansowe uniemożliwiły osobom, które nie są ich klientami i które nie mają kont bankowych wpłacanie niewielkich sum na rachunki indywidualne klientów banku. Zdaniem składającej petycję taka polityka obstrukcji stosowana przez banki jest spowodowana przez unijne rozporządzenie w sprawie zwalczania

procederu prania pieniędzy.

Uwagi Komisji dotyczące petycji

Generalnie rzecz biorąc nie jest rzeczą niezgodną z prawem weryfikowanie przez instytucje finansowe tożsamości osoby chcącej skorzystać z ich usług finansowych. W rzeczywistości dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy¹ wymaga od instytucji finansowych, a zwłaszcza banków, stosowania zasad identyfikacji klienta w stosunku do osób, które zamierzają nawiązać stosunki gospodarcze z bankiem, czyli np. otworzyć rachunek bankowy.

Sytuacja, o której informuje składająca petycję jest jednak nieco inna, ponieważ dotyczy sytuacji, w których osoby niemające kont bankowych chciałyby od czasu do czasu dokonywać za pośrednictwem banku transakcji finansowych, takich jak opłacanie gotówką rachunków za media. Wydaje się, że w niektórych państwach członkowskich jest możliwe, aby osoba fizyczna zapłaciła w kasie banku np. rachunek za elektryczność, a bank następnie przekazuje te pieniądze na rachunek odnośnej spółki energetycznej. W tym względzie może istnieć konieczność przestrzegania procedur umownych uzgodnionych między bankiem i posiadaczem rachunku bankowego tzn. wspomnianą w tym przykładzie spółką energetyczną, która będzie chciała wiedzieć, jacy jej klienci zapłacili faktury. Takie procedury mogą wiązać się z potrzebą ustalenia przez bank tożsamości danej osoby, chociażby po to, aby spółka energetyczna mogła ją odnaleźć w przypadku nadpłaty lub niedopłaty.

Wymóg ten jednak nie wypływa z europejskiego prawodawstwa dotyczącego zwalczania procederu prania pieniędzy. W rzeczywistości ten konkretny rodzaj transakcji może być uznany za „sporadyczne transakcje”, zgodnie z art. 7 lit. b) dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy. Oznacza to, że w takim zakresie, w jakim te transakcje nie przekraczają kwoty 15 000 euro i nie stanowią zagrożenia procederem prania pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, dyrektywa nie narzuca bankom stosowania zasad identyfikacji klienta.

Wnioski

Ponieważ rodzaj opisanych transakcji może być uznany za „sporadyczne transakcje”, nie ma obowiązku udzielania przez instytucje finansowe odmowy dokonywania takich transakcji na podstawie wymogów zawartych w innej dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy. Komisja kwestionuje zarzut postawiony przez składającą petycję.

¹ Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.